

լիք Քաղ. Ժողովը պետք է շարունակ աշխատող անդամներ ունենայ, ապա թե ոչ միեւնոյն անլուծեան պիտի դատապարտուի գործը:

Հ. ԽՕՃԱՍԱՐԵԱՆ ԷՖ.- Թողունք ուրեմն նոր վարչութեան կազմութիւնը Ս. Պատրիարքին, սպասելով որ, ինչպէս դիտել տուին Պ. Սրենց և ուրիշները, ծրագիրով մը ներկայանայ և այս ժողովին հաւանութեանը ներկայացնէ: Այս պատճառով կ'առաջարկեմ որ այս ժողովն ալ ստիպողական եւ հարկեցուցիչ նկատելով այս խնդիրը, պարտաւոր է որ իր ընտրած վարչութիւնը ծրագրով մը ներկայանայ:

Մ. ՆԱԹԱՆԵԱՆ ԷՖ.- Եթէ Ս. Պատրիարքը յանձն կ'առնէ, ժողովին մեծամասնութեան դիմելով կրնանք որոշել այս խնդիրը:(Ատենապետ ԷՖ. քուէի դնելով առաջարկները, 3 ձեռնպահ և 1 հակառակ քուէի դէմ մեծամասնութեամբ որոշուեցաւ յանձնել վարչութեան կազմութիւնը Ս. Պատրիարքին:)

[56]ՆԱԽ Ս.- Ժողովիդ այս որոշումն յետոյ, պարտականութիւն կը համարիմ իմ շնորհակալութիւնս յայտնել ձեզ այն վստահութեան համար, զոր ցոյց տուիք ինձ նկատմամբ: Պիտի ջանամ որ վարչութեան նոր անդամները ըլլան ազգին բազմազան պետքերուն համապատասխան անդամներ:

ԱՏԵՆ ԷՖ.- Քանի որ վարչական երկու ժողովներու ընտրութիւնն ալ միեւնոյն կերպով տեղի պիտի ունենայ, ձեր քուէին կ'ենթարկեմ Կրօն. Ժողովի հրաժարականը:(Ժողովը ընդունեց Կրօն. Ժողովի հրաժարականը)

Ատենան, որ բացուած էր ժամը 10-ին, փակուեցաւ ժամը 12-ին:

ԿԵՆՍԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ԶԱՒԵՆ ՊԱՏՐԻԱՐԶ ՏԵՐ ԵՂԻԱՅԵԱՆԻ

Ազգանի անունով Միքայէլ Տեր Եղիայեան, ծնած է Մուսոյ, Իրաք 1868-ին, Տ. Աւետիս Քհն. Տեր Եղիայեանի յարկին տակ: Ուսանած է Սղեբդի Միացեալ Կեդրոնական վարժարանին մէջ, ապա՝ Պաղտատի Հայկական Ազգային վարժարանին մէջ: 1888-1890 պաշտօնավարած է նոյն դպրոցէն ներս, որմէ ետք կը յաճախէ Արմաշի Աստուածաբանական ճեմարանը:

Վարդապետական վեղար կը ստանայ 1896-ին՝ վերանաւանդելով Զաւէն: Կը ծառայէ Պոլսոյ Սամաթիոյ եւ Հասգիւղի եկեղեցիներէն ներս: Իր մտատիպարը հանդիսացած է Մաղաքիա Արք. Օրմանեան: 1898-ին կ'ընտրուի Կարիքի (Երզնում) Պատրիարքական տեղապահ ապա առաջնորդ: 1908-ին ան Վանի տեղապահն էր, ապա 1909-13 Տիգրանակերտի Առաջնորդ:

Զաւէն Արքեպիսկոպոս 1913-ին կ'ընտրուի Պոլսոյ Պատրիարք մինչեւ 1916 թ. (Ա. շրջան): Երիտթուրքերու հետ գործօն բանակցութիւններ կը վարէ հայկական բարենորոգութեանց գծով: Այս ընթացքին կ'օժանդակէ բարեսիրական կազմակերպութիւններու: Բարենորոգութեանց ծրագիրը չի յաջողիր Ա. Պատերազմի պատճառով: Հայ մտաւորականներու եւ ազգային յայտնի գործիչներու ձեռքակալութենէն ետք Ապրիլ 24-ին, Զաւէն Պատրիարք աւելի կը մեկուսացուի: 1916-1919 ինք նոյնպէս կ'աքսորուի դէպի Գոնիա, Հալէպ, Տեր Զօր եւ Պաղտատ: Ան փաստօրէն տնային կալանքի տակ կ'առնուի Օսմ. պետութեան կողմէ՝ Բրիտանական զօրամասերու յառաջխաղացման շրջանին: Ազատ կ'արձակուի զինադադարէն ետք: Գործօն կերպով կը մասնակցի որբահաւաքին եւ հայ բնկորներու հաւաքման:

Պատրիարքական 2-րդ շրջանը կը սկսի 1919-ին եւ կը տեւէ մինչեւ 1922: Հայկական եկեղեցապատկան կալուածներու վերականգնման ուղղութեամբ իր կատարած աշխատանքները չեն պսակուիր յաջողութեամբ՝ Քեմալիստներու իշխանութեան գլուխ գալու պատճառով: 1923 թուականի Լոզանի ոչ-հայանապատ դաշնագրէն ետք կը շրջագայի սփիւռքի գաղութները՝ Պուլկարիա, Կիպրոս, Երուսաղէմ, Գահիլէ: Այս ընթացքին հիմնարար դեր կ'ունենայ Նիկոսիոյ Մելգոնեան Կրթական Հաստատութեան հիմնադրութեան հետ առնչուող կարգ մը հարցեր լուծելու աշխատանքներուն մէջ: 1927-ին վերջնականապէս կը հաստատուի Պաղտատ, ուր երկու շրջան կ'ընտրուի Պաղտատի Առաջնորդ: Դժբախտաբար քաղցկեղը բոյն կը դնէ տառապեալ հոգեւորականին արդէն խոցուած մարմնին մէջ, որուն հետեւանքով երկար առեւն կը պայքարի մահացու հիւանդութեան դէմ ու կը վախճանի 1947-ին: Յունիս 10-ին իր մարմինը կը փոխադրուի Երուսաղէմ: